

Kl. 13.15

Det har noget at gøre med, at Afrika er det glemte kontinent. Det er her, fattigdommen afspejles mest forfærdeligt, og det er et kontinent, der stort set er uberørt af det fænomen, man kalder globalisering, som ikke er med i udvekslingen. Ulighederne er af en frygtelig størrelse, ikke kun i sammenligning med resten af verden, men også på selve kontinentet, og det skaber selvfølgelig nogle moralske problemstillinger for os, men det skaber også nogle helt nye sikkerhedspolitiske problemstillinger, som vi er nødt til at forholde os til.

Der var i det seneste nummer af »The Economist« en meget interessant artikel af mr. Jeffrey Sachs, der er professor ved Columbia University og rådgiver for hr. Kofi Annan. Han starter med at påpege, at Afrikas betydning for global sikkerhed er vokset dramatisk i de seneste år, og det er fuldstændig rigtigt. Hele terrorproblemstillingen har fantastisk meget at gøre med hele den afrikanske situation, og derfor er vi nødt til at føre en offensiv udenrigspolitik, som ikke mindst indtænker bistandspolitik og sammenhæng mellem bistandspolitik og sikkerhedspolitik i forbindelse med Afrika.

Men så melder problemerne sig, for der er jo mange ting, som ikke blev nævnt i besvarelsen. Jeg synes, det er svært at tage det alvorligt, at regeringen vil satse på blød sikkerhedspolitik og på Afrikapolitik, når man samtidig skærer ned i den danske ulandsbistand. Det giver mildt sagt ikke den store troværdighed og vil givetvis også svække de danske muligheder i Sikkerhedsrådet.

Der var ikke et ord om Palæstinakonflikten, og der noget, der er vigtigt i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme, er det – som vi også har været inde på tidligere – Palæstinakonflikten. Her er det interessant, at der tilsyneladende er meget stor forskel på, hvordan forskellige lande kan håndtere FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Når ét land gør det, er resultatet krig med frygtelige konsekvenser, som vi ser i øjeblikket, men når andre lande gør det, sker der ikke noget som helst. Kunne vi ikke finde et sted midt imellem, hvor man begynder at drage nogle konsekvenser af den israelske overtrædelse af adskillige Sikkerhedsrådsresolutioner og føre en meget mere håndfast politik over for den israelske bosættelsespolitik?

Selv om jeg godt ved, at regeringen ikke ønsker at diskutere forholdet til USA, spiller for-

holdet til USA jo en meget stor rolle i denne forbindelse. Problemet er, at det er USA, der legitimerer den israelske politik. Det er USA, der legitimerer, at Israel kan ignorere resolutioner fra FN, det er USA, der i sidste ende er temmelig lemfældig med hensyn til, hvordan FN skal fungere, og derfor er vi nødt til at have nogle mere klare meldinger fra den danske regering om, hvorvidt man vil bruge sin plads i Sikkerhedsrådet, f.eks. i samarbejde med andre europæiske lande, til at lægge et stærkere pres på USA. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Danmark var med i det, som hr. Rumsfeld kaldte det nye Europa sidste år, og jeg vil godt have nogle klare svar på, om der er tegn på, at Danmark vil ændre sin holdning til den amerikanske politik og specielt i FN's Sikkerhedsråd være med til at lægge et stærkere pres på USA.

Som sagt er der mange ting, som ikke blev nævnt, og derfor synes jeg alt i alt, at det ikke var en tilfredsstillende besvarelse, selv om der var adskillige gode takter i den.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre har historisk set lagt stor vægt på samarbejdet i FN, når det gælder ulandsbistand, bekæmpelse af aids, konfliktløsning og folkeret. I stort set alle de store, tunge, internationale spørgsmål står FN selvfølgelig helt centralt i de bestræbelser, som det internationale samfund må udfolde for at løse problemer, og af samme grund er vi selvfølgelig stærkt optaget af udsigten til et dansk medlemskab af Sikkerhedsrådet. Jeg kan allerede nu sige til udenrigsministeren, at vi fra radikal side selvfølgelig vil følge det danske arbejde meget nøje.

Jeg synes også, der må tages en diskussion om, hvordan vi her i Folketinget tæt kan følge det arbejde, som Danmark udøver på posten. Jeg synes, det er et selvstændigt spørgsmål, hvordan vi skal forholde os her i Folketinget. Skal Det Udenrigspolitiske Nævn indkaldes hyppigere, og hvordan kan man i det hele taget sikre, at vi parlamentarisk set engagerer os virkelig meget i det forhåbentlig kommende medlemskab af Sikkerhedsrådet? Det er en selvstændig diskussion, og det kan vi måske vende tilbage til, men hermed er den i hvert fald annonceret fra Det Radikale Venstres side.

Kl. 13.20